

Aan alle lezers van de Nieuwsbrief in Nederland en Vlaanderen

Hierbij ontvangt u de eerste Nieuwsbrief van 2015. In deze Nieuwsbrief staan we stil bij alle gebeurtenissen rond Urantia en onze stichting in het afgelopen jaar en kijken we vooruit naar het nieuwe jaar. We zijn benieuwd naar wat 2015 ons gaat brengen.

Afgelopen Kerstdagen en tijdens het afsluiten van 2014 is in de media aandacht besteed aan vele mooie- maar ook aan hartverscheurende gebeurtenissen zoals rampen, ziektes, oorlogsgeweld, religieus geweld enzovoort. Eén woord wat mij tijdens één van de nieuwsoverzichten van het afgelopen jaar op TV raakte was het woord “transcendent”. Een woord dat in het Urantia Boek meerdere malen voorkomt. Na een korte zoektocht in het Urantia Boek heb ik “transcendent” voor mezelf in het kort samengevat: samen met je Gedachtenrichter boven jezelf uitstijgen op jouw zoektocht naar God; zijn Vaderschap te mogen ervaren en in Broederschap proberen om te gaan met Gods kinderen; boven jezelf uitstijgen in conflict situaties, kunnen vergeven, de

hand reiken. Het is goed terug te gaan naar de wortels van onze samenleving, saamhorigheid lijkt daarbij essentieel. Kwetsbaarheid beschermen en weten dat er een God is. Je laten inspireren door Jezus. Verwachten en verlangen is óók bidden tot God.

Een terugblik op 2014 en vooruitzien naar 2015

Op 21 augustus is voor de 8e keer de landelijke ontmoetingsdag gehouden. Een onverwacht groot aantal Urantia Boek lezers was aanwezig op deze bijzondere dag van studie en ontmoeting.

Op 23 augustus, twee dagen later, maakten wij, tijdens een officiële bijeenkomst, de toetreding tot de Urantia Association International (UAI) mee. Om tot deze aansluiting te komen moesten minimaal tien lezers zich formeel bereid verklaren tot “de geest van de UAI” en werd de Stichting Urantia Nederlandstalig een “Local Organization”. Om vervolgens te kunnen komen tot een “National Organization” (Full Membership) moesten

minimaal 30 lezers verklaren het Urantia Boek in zijn geheel te hebben gelezen en akkoord te gaan met de gestelde voorwaarden. Twee maanden na onze oproep op de ledendag waren er méér dan 30 formulieren binnengekomen en kon de aanvraag worden ingediend.

In december zijn we aldus “Full Member” geworden, met grote voordelen voor de toekomst, door zo formeel verbonden te zijn met de internationale Urantia Gemeenschap. Onze naam, binnen de UAI, is hierbij geworden: Urantia Association International Stichting Urantia Nederlandstalig (UAISUN). Het is een logische afkorting, bij de UAI zijn wij, de SUN, nu aangesloten, nl. UAISUN. Nogmaals hartelijk dank aan degenen die dit heugelijke feit mogelijk hebben gemaakt. Er is een vernieuwde website www.urantia-association.org, die u verdere informatie kan verstrekken.

We mogen ons verheugen in een gestadig groeiend aantal lezers van de Nieuwsbrief.

De vraag naar aansluiting bij studiegroepen is groeiende. Bestaande studiegroepen worden verder uitgebreid en er ontstaan nieuwe studiegroepen, zoals in Friesland. Komend voorjaar wordt er een studiegroep gevormd in Noord Holland. In 2015 wordt door onze stichting een database ontwikkeld om vraag en aanbod op het terrein van nieuwe studiegroepen beter te faciliteren. Check onze website!

Ria Sprenger verleent aan meerdere studiegroepen een gastvrij onderdak en

heeft het initiatief genomen voor een thema-studie bijeenkomst op zondag 8 februari in Wassenaar. U kunt zich aanmelden via haar emailadres, met dien verstande dat een beperkt aantal aanwezigen mogelijk is. U leest hierover meer in de Nieuwsbrief. Weest u niet teleurgesteld, als er geen plek meer is, dan zal dat ons allen stimuleren om meer activiteiten te organiseren, ook elders in het land.

In een bijdrage van Wim Lunenburg: “Hoe het Urantia Boek mijn levenspad heeft gekruist”. vertelt hij over een bijzondere ervaring waarbij aan de Universele Vader alle recht wordt gedaan. Een lichtpuntje in deze tijd.

Frank van Rooij belicht een moment van ontgoocheling in de jonge jaren van Jezus op basis van een tekst uit het Urantia Boek. Moge het artikel ons tot steun zijn.

Verder een reactie van een lezer met zorg over onze toekomst en een afsluitend gedicht van één van de Urantia Boek lezers van het “eerste uur” Jan Jacob Henneman.

Graag wens ik u namens het Bestuur van de Stichting Urantia Nederlandstalig een heel voorspoedig en gelukkig Nieuwjaar. Wij hopen dat u deze nieuwsbrief weer met veel plezier zult lezen.

Jaap Terra
Voorzitter Stichting Urantia
Nederlandstalig
info@urantia.nl
☎: 06-25468368

Zorgen over deze wereld ...

Regelmatig mag ik van lezers van het Urantia Boek e-mails ontvangen en actuele zaken of bijzondere gebeurtenissen met hen delen. Zo ontving ik op eerste Kerstdag een e-mail van een trouwe

lezer van het Urantia Boek met de volgende inhoud:

"Ik stuur je even tussen door mijn Kerstgedachten op. Mijn zorgen over deze wereld moeten een uitweg hebben. Dit schrijven verlicht de pijn wat"...

Onwillekeurig neem ik in gedachten het vervolgverhaal mee tijdens de Kerstdagen met wensen van vrede en een gelukkig en gezond 2015 en probeer ik een antwoord te vinden op alle geweld en verdriet dat je in de diverse jaaroverzichten op TV krijgt voorgeschoteld.

Op mijn antwoord aan deze lezer ontving ik vanmorgen van hem de volgende mail:

"Als singulariteit kwam onderstaande verhandeling aan mijn geestesoog voorbij. Gewoon ontroerend om te lezen en zo hoopvol, trouwens de gehele verhandeling 170 is een ware troost in deze donkere dagen van Urantia. Met deze verhandeling kunnen we het nieuwe jaar hoopvol binnen treden. Wat kunnen we een troost vinden in onze Urantia Stichting met elkaar"

Verhandeling 170, § 5, p. 1866: "Vergist u niet! in het onderricht van Jezus ligt een eeuwige natuur verscholen die niet zal toestaan dat zij altijd zonder vrucht blijft in het hart van mensen die nadenken. Het koninkrijk zoals Jezus dit voor ogen stond, heeft grotendeels gefaald op aarde, voorlopig is er een uiterlijke kerk voor in de plaats gekomen; ge dient echter te begrijpen dat deze kerk slechts de larve-fase is van het verijdelde geestelijke koninkrijk, die het echter door dit materialistische tijdperk heen zal brengen naar een meer geestelijke dispensatie, waarin de leer van de Meester beter de gelegenheid kan krijgen om tot volle ontwikkeling te komen. Zo wordt de zogenaamde Christelijke kerk de cocon waarin het koninkrijk dat Jezus voor ogen stond, nu in sluimertoeestand verkeert. Het koninkrijk van de goddelijke broederschap leeft nog steeds en zal uiteindelijk bovenkomen uit deze lange staat van verzonkenheid, even zeker als een vlinder uiteindelijk te voorschijn komt als de schone ontvouwing van het minder aantrekkelijke schepsel van de metamorfe ontwikkeling."

Jaap Terra

Uitnodiging voor een bijeenkomst in Galerie De Molen in Wassenaar

Op initiatief van Ria Sprenger uit Wassenaar wordt een bijeenkomst georganiseerd voor lezers van het Urantia Boek in Nederland en Vlaanderen. Ria biedt bij haar thuis een gastvrije plek aan meerdere studiegroepen uit Wassenaar en omgeving. Graag wil ze aan haar activiteiten voor Urantiaboek lezers deze bijeenkomst van studie en ontmoeting toevoegen. Wij zijn er blij mee.

Karen Huigsloot – één van de oprichters van de Stichting Urantia Nederlandstalig –

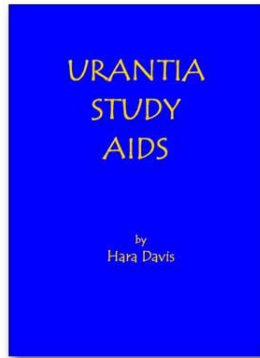
zal tijdens deze bijeenkomst de inleiding verzorgen en nader ingaan op begrippen vanuit het Urantia Boek over o.a.: Absoluut, Ultiem, gekwalificeerd en ongekwalificeerd. Na deze lezing is er gelegenheid tot het stellen van vragen en tot een gesprek. Ontmoeting nadien hoort daar natuurlijk bij. De accommodatie waar deze bijeenkomst gehouden wordt – een molen - biedt plaats aan maximaal 35 personen en er zijn voor u geen kosten aan verbonden. U bent van harte uitgenodigd!

Nadere informatie:

- Locatie: Galerie de Molen
- Adres: Molenplein 10A
- Plaats: 2242 HW Wassenaar
- Datum: Zondag 8 februari 2015
- Aanvang: Ontvangst met koffie vanaf 10.00 uur
Om 10.30 uur start de lezing van Karen Huigsloot
- Einde: Om 13.00 uur
- Opgave: Ria Sprenger
- Telefoon: 070-5177973 of 06-10262314
- E-mail: riasprenger@gmail.com

Urantia Study Aids by Hara Davis

In de Nieuwsbrief van november 2015 bent u in de gelegenheid gesteld de Urantia Study Aids (=ondersteuning), geschreven door Hara Davis, te bestellen. Deze brochure geeft de belangrijkste schema's en begrippen weer die in het Urantia Boek voorkomen. Voor individuele lezers en bij studiegroepen kan dit een overzichtelijke hulp zijn. Diverse lezers van het Urantia Boek hebben hiervan reeds gebruik gemaakt en de brochure ontvangen.

Onlangs is er een vernieuwde uitgave verschenen met 44 pagina's in plaats van 40. Hierdoor hebben we de prijs iets

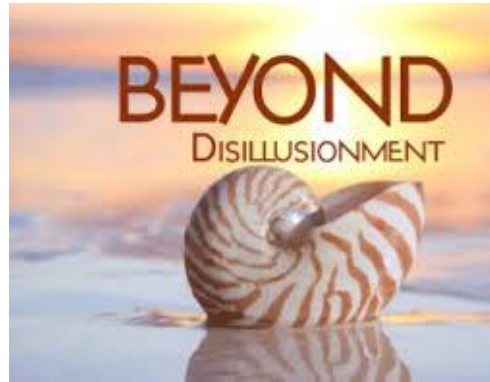
moeten verhogen. We hebben een aantal brochures in voorraad genomen om langere wachttijden i.v.m. verzending te voorkomen.

U kunt deze brochure bestellen door € 25,00 (inclusief porto) over te maken op de rekening van de Stichting Urantia Nederlandstalig van de Triodosbank NL82 TRIO 0781 4781 89 o.v.v. Brochure Urantia Study Aids met vermelding van uw adresgegevens.

Na betaling wordt deze brochure per post toegezonden.

Het Urantiaboek en de actualiteit

Jezus ervaart ontgoocheling

We hebben net de traditionele Kersttijd achter de rug. De lezers van het Urantiaboek hebben een ander besef van de kerstperiode dan de niet-lezers. De Kersttijd heeft bij ons meer te maken met de geboorte van het licht, als natuurlijk verschijnsel, dan met de geboorte van Jezus, als goddelijk ingrijpen. Maar het kan een mooie aanleiding zijn om in te gaan op iets uit de jeugd van Jezus. Want het blijft

natuurlijk fijn, dat in deze tijd veel mensen bezig zijn met het grote voorbeeld van Jezus, met het bijzondere leven van Jezus en we zijn allen natuurlijk heel blij met de geweldige impact op de mensheid van Jezus' bestaan op aarde.

Ik ga graag naar Verhandeling 123, § 3.
Pagina 1359:

De eerste grote schok in zijn jonge leven ondervond Jezus toen hij bijna zes jaar was. Het had de jongen altijd toegeschenen dat zijn vader – althans zijn vader en moeder samen – alles wisten. Stelt u zich daarom de verbazing van dit weetgierige kind voor toen hij zijn vader vroeg naar de oorzaak van een lichte aardbeving die net had plaatsgevonden en hij Jozef hoorde zeggen 'Zoon, ik weet het werkelijk niet'. Zo begon de lange, verwarrende periode van ontgoocheling, gedurende welke Jezus merkte dat zijn aardse ouders niet alwijs en alwetend waren.

Ik lees deze alinea met nieuwe ogen en ben eigenlijk geschokt. Zo'n grote geest, als ik hem zo mag noemen, als Jezus is die al ontgoocheling ervaart in het onvoorwaardelijke vertrouwen op de ander, in dit geval op de ouders. Hoe moet het dan wel niet zijn bij ons, ons gewone mensen, in onze jonge jaren zoekend naar houvast, natuurlijk eerst bij de ouders en

later bij andere gezagsfiguren, als een onderwijzer, een grootmoeder, een kerkelijke voorganger, een politicus? Wij zijn zoveel onwetender dan Jezus, met zoveel minder geestelijke bagage. We mogen uitgaan van heel wat ontgoocheling in dit proces, maar hoe beleven wij onze eigen ontgoocheling? Hoe vinden wij hierin onze weg? Waar

zoeken wij dan houvast in, in geloofsrichtingen, in boeken, in wat voor filosofieën?

En wie begeleidt ons in het uiteindelijke resultaat, namelijk dat wij zelfstandig leren denken, leren kiezen, leren selecteren uit wat ons wordt aangereikt? En wie helpt ons dus om in toenemende mate te vertrouwen op ons eigen denken en tegelijkertijd open te blijven staan voor de informatie om ons heen?

Ik kies één belangrijke kant uit dit hele proces. En dat is natuurlijk het leren vertrouwen op de begeleiding door onze gedachtenrichter, oftewel het leren vertrouwen op God.

Een goede vriendin van mij, die haar hele leven in de kinderbescherming heeft gewerkt en in deze periode de

verantwoording en voogdij had over vele kinderen, vertelde mij, dat ze in elke situatie, bij elk probleem, bij elke beslissing inzake het leven en het lot van de haar toevertrouwde voogdijkinderen, aan God vroeg: "Geeft U mij inzicht, wijst U mij de weg, helpt U mij in wijsheid en redelijkheid alles te zien en de juiste beslissing te nemen?"

Wat kan ik nog meer zeggen? Wat staat ons nog anders te doen dan bewust en zoveel mogelijk in het hele proces van leven, denken, handelen, vertrouwen op de ander en op het eigen denken steeds opnieuw terug te gaan naar die ene basisvraag: "Mijn God, wijst U mij de weg?"

M.i. scheppen we dan meer kans, dat we de goede richting uitgaan.

Frank van Rooij

Hoe het Urantia Boek mijn levenspad heeft gekruist

Op ongeveer 37 jarige leeftijd - tijdens de operatie van een acute blindedarmontsteking - heb ik het "bekende licht" gezien (bijna doodservaring). Omdat ik toen druk bezig was met alle dagelijkse besommeringen, heb ik er toen niet veel aandacht aan besteed. Aan het einde van het jaar 2009 - na mijn scheiding - ben ik aan een wereldreis begonnen. Ik heb toen de bijbel bestudeerd om er achter te kunnen komen wat het hemelse licht was geweest wat ik had ervaren tijdens de operatie. Maar ik heb daarop geen antwoord gevonden. Op een gegeven ogenblik heb ik God gevraagd om me de wijsheid te schenken om het te kunnen begrijpen.

Toen vond ik de Urantia site op het Internet. Na enkele jaren van het bestuderen van Het Urantia Boek (wat niet eenvoudig was), denk ik de oplossing te hebben gevonden op de vele vragen van het echte doel van het leven op aarde. Ik ben nu voor 100 % overtuigd van het geestelijke leven na de fysieke dood. Het leven nu geeft me zoveel levensgeluk dat ik elke dag volop geniet van het leven. Bij alles wat ik nu onderneem of beleef, lijkt het wel of ik daarbij geholpen wordt.

Een voorbeeld van een dergelijk geval was toen ik door India reisde en in Amritsar was aangekomen. Ik bezocht daar de Gouden Tempel van de Sikhs en werd aangesproken door een jonge student. Hij bood gratis zijn dienst aan als gids. Na de rondleiding van een halve dag, toen het bijna donker was geworden, zei hij me dat ik nog een speciale plek moest zien. Hij leidde me buiten het complex, naar een afgelegen terrein, waar vijf mannen ons stonden op te wachten. Mijn gids vertelde me dat hij een terrorist was en hij mij kidnapte en ik op de grond moest gaan zitten.

Maar ik was totaal niet ongerust over wat er zou gebeuren en dat straalde ik ook uit. De kidnapper haalde aan dat er recentelijk nog twee Italianen waren ontvoerd. Maar dat maakte geen indruk op mij. Ik ging met de student een gesprek aan over "het waarom" van de ontvoering en na zijn reden te hebben aangehoord, en de vele verhalen tijdens de rondleiding van de vele bezienswaardigheden van die dag, wist ik dat hij een persoon was die in God geloofde.

Toen ik hem vertelde dat ik ook zeer gelovig was, in de enige God en we dus

samen in de zelfde God geloofden begon hij zeer te twijfelen over zijn actie en gaf me na beraadslaging met zijn kameraden weer mijn vrijheid en bood zijn excuus aan. Hij wilde me zelfs een geldelijke vergoeding geven. Maar dat wilde ik absoluut niet. Daarom heeft hij mij maar getrakteerd op een bekend Indiaas staafijsje.

Het is tot op de dag van vandaag nog steeds een prachtige en mooie ervaring

Wim Lunenburg

die ik nooit had willen missen. Nu weet ik zeker “dat het woord van God sterker is dan een wapen”.

Na die tijd heeft mijn leven een hele verandering doorgemaakt en alles wat ik onderneem dat lukt me ook. Omdat ik nu ook zeker ben dat het “Godsfragment” in je ziel huist en dat alles mogelijk is. Als je maar gelooft in de enige God, Onze Vader van Alles.

Afsluitend gedicht

In maart 1974, circa 10 jaar voordat ik met het Urantia Boek in contact kwam, schreef ik een gedicht, " De naakte waarheid" , dat me zojuist weer onder ogen kwam. Als een bliksemschicht schoot me te binnen: zonder Gedachterichter had ik dat nooit

kunnen schrijven! Ik moest het Urantia Boek wel tegenkomen ... ik ben er naar toe geleid. Ik voel diepe ontroering.

Het onderstaande gedicht wil ik graag met jullie delen.

De naakte waarheid.

steen en glas waren al lang om me heen
ofschoon zij er vroeger niet waren
het groeide ook om arm en been
en het was in die jaren
dat ik nauw meer kon bewegen
het weer bestond uit mist en regen
en het leven uit oude lappen

ik heb gebeukt met hamers en stangen
gevochten tegen nog meer glas en steen
stap na stap groeide mijn verlangen
ik worstelde en schreeuwde "ga heen"
heel langzaam ontstonden de barsten om mijn lijf
het gekraak was nog maar nauw te horen
ik werd wat minder stijf
misschien was ik nog niet verloren

met een kreet om warmte werd plots mijn kracht geboren
aan twee kanten werden glas en steen belaagd
niets meer kon de ontwikkeling storen
door buitenwarmte werd ik geschraagd
mijn lichaam zette zich tot bersten uit
en keer op keer putte ik moed
bij het horen van het krakende en rinkelende geluid
en ik wist, dit gaat goed, dit gaat goed

vele jaren barstten nog steeds nieuwe lagen
ik werd gepeld, jaar in jaar uit
alle glas en steen is nu verslagen
aan de beurt is nu de harde huid
allang heb ik begrepen het houdt nooit meer op
steeds zachter lagen zal ik blijven pellen
er bestaat geen mogelijkheid tot stop
totdat ik me aan de naakte waarheid voor kan stellen

Jan Jacob Henneman